

சட்ட மன்ற மேலவையின் முன்னாள் உறுப்பினர் திரு. பஷீர் அகமது சையத் அவர்களின் மறைவு குறித்து

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்]

[1984 பிப்ரவரி 14]

அன்னாரது மறைவால் துயருற்றிருக்கும் அவர்தம் குடும்பத்திற்கு நமது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்னாரது மறைவிற்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(அவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நின்று அஞ்சலி செலுத்தினர்.)

2. இரங்கல் தீர்மானம்.

சோவியத் ஒன்றியக் குடியரசுத் தலைவர் திரு. யூரி விளாடிமிரோவிச் ஆண்டர்போவ் அவர்களின் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, சோவியத் ஒன்றியக் குடியரசின் தலைவர் திரு. ஆண்டர்போவ் அவர்கள் 9-2-1984 அன்று இயற்கை எய்தினார் என்ற செய்தியை ஆழ்ந்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அவையின் முன்னவர் அவர்கள் அது குறித்த இரங்கல் தீர்மானத்தை முன்மொழிவார்.

* மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

சோவியத் ஒன்றியக் குடியரசின் தலைவர் திரு. யூரி விளாடிமிரோவிச் ஆண்டர்போவ் அவர்கள் மறைந்தது குறித்து இந்த மன்றத்தின் சார்பிலும், தமிழக மக்களின் சார்பிலும், தமிழக அரசின் சார்பிலும் நான் இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“1982 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 11 ஆம் நாள் முதல், சோவியத் ஒன்றியக் குடியரசின் தலைவராக இருந்துவந்த திரு. யூரி விளாடிமிரோவிச் ஆண்டர்போவ் அவர்கள் 1984 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 9 ஆம் நாள் மறைந்தமை குறித்து இம்மேலவை தனது ஆழ்ந்த துயரத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

ஆண்டர்போவ் சிறந்த அரசியல் வல்லுநர், அணு ஆயுதப் போட்டியைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளுக்காக அவர் உலகத் தரால் என்றென்றும் போற்றப்படுபவர். அவர் இந்திய-சோவியத்

1984 பிப்ரவரி 14] [திரு. இராம வீரப்பன்]

உறுவுகளை வலுப்படுத்த, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து, இந்தியாவின் உற்ற நண்பராக விளங்கினார். அன்னாரின் மறைவு குறித்து இவரை இழந்துவிட்ட குடும்பத்தினருக்கும், சோவியத் அரசுக்கும், சோவியத் மக்களுக்கும், ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும், அனுதாபத்தையும், இரங்கலையும், இம்பேலவை தெரிவித்துக் கொள்கிறது.”

மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தின் தொடர்பாக, நாங்கள் சார்ந்திருக்கிற இணைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் நம்முடைய அரசின் சார்பிலும் சில கருத்துக்களை இதோடு இணைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. ஆண்டர்போவ் அவர்களின் மறைவைப் பொறுத்த வரையில், உலகத்தில் சமாதானத்தை விரும்புகிற ஒரு மிகப் பெரிய நாட்டின் அதிபர்/தலைவர் மறைந்துவிட்டார் என்கிற வகையில் மாத்திரம் இந்திய மக்கள் துயரம் கொள்ளவில்லை. இந்தியாவின் 70 கோடி மக்களுக்கும் உற்ற துணையாக, தோழராக, நண்பராக இருந்த ஒரு மாபெரும் தலைவர்—ஒரு நாட்டின் தலைவர்—மறைந்துவிட்டார் என்கிற துயரத்தோடு நாம் இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தை இங்கே நிறைவேற்ற முன்வந்திருக்கிறோம்.

உலகத்தில் வளர்ந்து வருகிற நாடுகள் என்ற தலைப்பின் கீழே இந்தியா போன்ற மிகப் பெரிய நாடுகள், தம்முடைய வறுமையைப் போக்கவும், தம்முடைய வளர்ச்சிக்காகவும் போராடிக் கொண்டிருக்கிற இந்தச் சூழ்நிலையில் நமக்கு உறுதுணையாக இருக்கிற நாடுகளில், நட்பாக இருக்கிற நாடுகளில், தலைசிறந்த நாடாக சோவியத் நாடு திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. 25 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இந்தியாவோடு நட்புறவு கொண்டிருக்கிற சோவியத் நாடு, சமீப காலத்தில் நம்முடைய பொருளாதாரத் துறையிலும், அதன் அடிப்படையாக விளங்குகிற வியாபாரத் துறையிலும், மற்றும் நாம் ஆபத்துக்களை எதிர் நோக்குகிற நேரத்திலும் நம்முடைய பாதுகாப்புக்காக வருகிற நட்புறவு நாடாகவும் அது விளங்கி வருகிறது.

4 சோவியத் ஒன்றியக் குடியரசுத் தலைவர் திரு. யூரி விளாடிமிரோவிச்
ஆண்டர்போவ் அவர்களின் மறைவு குறித்து

[திரு. இராம. வீரப்பன்]

[1984 பிப்ரவரி 14]

திரு. ஆண்டர்போவ் அவர்களுக்கு முன்னாலே இருந்த, மிகச் சிறந்த பணியாற்றி மறைந்த திரு. பிரெஸ்னெவ் அவர்கள், இந்தியாவுக்கும் சோவியத் நாட்டுக்கும் இருக்கிற உறவை மிகப் பெருமளவில் நெருக்கமாகக் கொண்டு வந்தார். அவ்வாறு அந்த உறுதிமிக்க நட்புறவை நம்முடைய மறைந்த திரு. ஆண்டர்போவ் அவர்கள் நிலைநிறுத்தி வளர்த்தார்கள். சோவியத் நாட்டிலே பொறுப்பேற்று மறைந்த தலைவர்களில் மிகக் குறுகிய காலத்தில் பணியாற்றி, மறைந்தவர் திரு. ஆண்டர்போவ் அவர்கள். ஆனால் அவ்வளவு குறுகிய காலத்திலும், உலகத்தில் தனக்கென்று ஒரு இடத்தை உலக அரசியல் அரங்கில் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். உலகத்தில் விடுதலைபெற்று வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற நாடுகளின் இதயங்களில் இடம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கும்போது, அதுவே அவர்கள் பெற்றிருக்கிற மிகச் சிறந்த மனிதாபிமானத்திற்குச் சான்றாகும். இன்றைக்கு உலகத்தைப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கிற அணு ஆயுத மிரட்டல் போரைத் தடுத்து நிறுத்தவும், அந்த ஆயுதப் போராட்ட மிரட்டலைக் குறைக்கவும் மறைந்த திரு. ஆண்டர்போவ் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் மிகச் சிறந்த முயற்சிகளாகும். அந்த முயற்சிகள் தான், இந்தியா போன்ற வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற மற்றும் வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் இருக்கிற நாடுகளுக்கு நம்பிக்கை அளித்தது. இல்லையானால் பொருளாதாரத்திலும் மற்ற பல வசதிகளிலும் அதிகமாக வளர்ந்து, வளர்ச்சியின் எல்லையில் தின்றுகொண்டிருக்கிற காரணத்தால், உலகத்தையே மிரட்டுகிற சக்தியாக, ஆதிக்க சக்தியாக விளங்குகிற நாடுகளால், வளர்ந்து வருகிற நம்மைப் போன்ற நாடுகளின் மக்கள் எந்த உ நேரத்தில் அழிவுக்கு ஆளாக்கப் படுவோமோ, தாக்குதலுக்கு ஆளாக்கப்படுவோமோ, நம்முடைய வளர்ச்சி யெல்லாம் அழிக்கப்படுகிற சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுமோ என்று அச்சப் படுகிற நேரத்தில், நமக்கெல்லாம் தோன்றாத துணையாக, சில நேரங்களில் வெளிப்படையாகவே தோன்றும் துணையாகவே சோவியத் நாடு நமக்கு உதவி செய்ய முன்வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் அதன் தலைவர்கள் எடுத்த முடிவுகள் நம்முடைய வளர்ச்சிக்குப் பாதுகாப்பாக

சோவியத் ஒன்றியக் குடியரசுத் தலைவர் திரு. யூரி விளர்டிமிரோவீச் 5
ஆண்ட்ரபோவ் அவர்களின் மறைவு குறித்து

1984 பிப்ரவரி 14]

[திரு. இராம. விரப்பன்]

(முற்பகல் 11-10)

இருந்திருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட மிகச் சிறந்த தலைவராக, உலக சமாதானத்திற்காகப் பாடுபட்ட மிகப் பெருந்தலைவராக மறைந்த திரு. ஆண்ட்ரபோவ் அவர்கள் விளங்கினார்கள். இன்றைக்கு உலகத்தில் மிகப் பெரிய ஆயுத சக்தியை சோவியத் நாடு பெற்றிருக்கிறது என்றால், அந்த ஆயுத சக்தி மற்றவர்கள் மீது பிரயோகிப்பதற்காக அல்ல. மற்றவர்களை அடிமைப்படுத்த அல்ல. மாறாக, மிகச் சிறந்த சமாதான லட்சியத்தை அவர்கள் உலகத்திற்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், உலகத் தலையே போர் அபாயத்தாலும், போரிலே சிக்கிய காரணத்தாலும், கோடிக்கணக்கான மக்களை இழந்து, பொருளாதாச் சிக்கலுக்கு ஆட்பட்டு, வளர்ந்து கொண்டிருந்த சூழ்நிலையில் ஒரு நாட்டை அழிவுப் பாதைக்குக் கொண்டுபோன அந்தப் போரின் காரணமாக ஏற்பட்ட சொல்லமுடியாத கொடுமைகளை அனுபவித்த நாடு சோவியத் நாடு. அதனால்தான் கொடுமையை நேரிலே தெரிந்து அனுபவித்தவர்கள் என்ற காரணத்தாலே தான் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட இந்தக் கொடுமையான அனுபவம் உலகத்திலே எந்த நாட்டு மக்களுக்கும் ஏற்படக்கூடாது என்பதிலே அவர்கள் மிகத் தெளிவாக இருக்கிறார்கள். உறுதியாக இருக்கிறார்கள். அதனாலே தான் ஆயுதங்களை வைத்துக்கொண்டு மிரட்டுகிற ஆதிக்கச் சக்திகளுக்கு எதிராக சோவியத் நாடும், குறிப்பாக மறைந்த சோவியத் அதிபர் ஆண்ட்ரபோவ் அவர்களும் சமாதானத் துறவராகப் பாடுபட்டார்கள். நட்புறவுக்காகப் பாடுபட்டார்கள். உலகத்திலே வெவ்வேறு கொள்கைகளைக் கொண்ட நாடுகள் நட்புறவாக இருக்கலாம் என்ற அரசியல் சித்தாந்தத் தீர்மானம் ஏற்றுக் கொண்டு, வேறுபாடுகள் கொண்ட நாடுகளிடையே போர் மூளக்கூடாது என்ற தத்துவத்தை உலகத்திற்கு சோவியத் நாடு வழங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. வழங்கிக் கொண்டு வருகிறது. உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு, பாடுபடுகிற வர்க்கத்திற்கு, வளர்ந்து வருகிற நாடுகளுக்கு, அவர்கள் தங்களுடைய அமைதியைக் காப்பதற்காக தோழமை உணர்வோடு தன்னுடைய சக்தியை வழங்கி, நல்லுணர்வை வழங்கி வருகிறது. அதற்குத் துணையாக இருந்து

[திரு. இராம. விரப்பன்]

[1984 பிப்ரவரி 14]

வழிகாட்டியவர் மறைந்த திரு. ஆண்ட்ரபோவ் அவர்கள். அவர் பதினைந்து மாதங்கள்தான் பொறுப்பிலே இருந்தார் என்றாலும், தேச நலமுற்று பொறுப்பை நிறைவேற்ற முடியாமல் இருந்தார் என்றாலும், அந்தக் காலத்திலே அவர் மிகச் சிறந்த நம்பிக்கையை உலக மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறார். அமைதி பாதுகாக்கப்படும் என்ற உறுதியை வழங்கியிருக்கிறார். அப்படி சமாதானத்திற்காகப் பாடுபட்ட ஒரு நாட்டின் தலைவனை, அந்த உணர்வுள்ள ஒரு மாபெரும் தலைவனை இழந்துவிட்டது யரத்திலே நாம் இன்றைக்குப் பங்கு பெறுகிறோமே தவிர, ஒரு நாட்டினுடைய தலைவர் மறைந்துவிட்டார், இன்னுமொரு நாடு அதற்கு மரியாதை செலுத்த வேண்டும் என்ற அந்தக் கடமையுணர்வுக்காக மாத்திரம் நாம் இன்றைக்கு இந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்கவில்லை.

இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் திரு. ஆண்ட்ரபோவ் மறைந்த செய்தியைக் கேட்டவுடனே, “இந்திய நாட்டினுடைய எழுபது கோடி மக்களின் சார்பிலே நேரிலே சென்று தன்னுடைய நாட்டு மக்களின் இறுதி வணக்கத்தைச் செலுத்தப் போகிறேன்” என்ற செய்தியை அறிவித்தபோது, இந்த நாட்டு மக்கள் திரு. ஆண்ட்ரபோவ் அவர்களிடத்தில் எத்தகைய மரியாதை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது. அதே நேரத்தில் இந்தியா கூட்டுசேரா நாடுகளினுடைய தலைமையை ஏற்று மிகப்பெரிய செல்வாக்கைப் பெற்றுக் கொண்டு வருவதைக் கண்டு காழ்ப்புணர்வு கொள்ளாமல், அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு நம்முடைய நட்புறவை வலியுறுத்தக்கூடிய வகையில் சோவியத் நாட்டின் மூன்னாள் அதிபர் திரு. பிரஷ்னேவ் அவர்களும், மறைந்த அதிபர் திரு. ஆண்ட்ரபோவ் அவர்களும், இந்தியாவிற்கு கூட்டுசேரா நாடுகளிடத்திலே ஏற்பட்ட தலைமையை அங்கீகரித்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, உலகத்திலே சமாதானத்திற்காக சோவியத் நாடும் மறைந்த அதிபர் திரு. ஆண்ட்ரபோவ் அவர்களும் எந்த அளவிற்கு முழு மனதோடு தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஆகவே அவருடைய இழப்பு இந்தியாவிற்கு எத்தகைய பேரிழப்பு என்பதை நம்மாலே புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

1984 பிப்ரவரி 14] (திரு. இராம. வீரப்பன்)

இவ்வளவு பெரிய துக்கத்திற்கிடையிலே நமக்கு ஒரு அமைதி தோன்றுவதற்கு, ஒரு நம்பிக்கை தோன்றுவதற்கு இப்போது புதிதாகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற திரு. சேர்னங்கோ மிகப் பெரிய உணர்வுகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார். அநீபர் ஆண்டரபோவ் அவர்கள் எந்த இலட்சியத்தின் அடிப்படையிலே உலக அரசியலைக் கண்ணுற்றார்களோ, எப்படி இந்தியாவோடு நெருக்கமாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தாரோ அதே உணர்வுகளை திரு. சேர்னங்கோவும் வலியுறுத்தியிருப்பது நமக்கெல்லாம் உள்ளத்திலே மிகச் சிறந்த நம்பிக்கையை அளிக்கிறது.

“We do not want military superiority. We do not intend to dictate our will to other people. But we will not permit the military balance to be broken.”

இந்தச் சொற்கள் சாதாரண சொற்கள் அல்ல. இன்றைக்குத் தங்களுடைய வளர்ச்சிக்காக போராடிக் கொண்டிருக்கிற நாடுகளுக்கு எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கை ஊட்டுகின்ற அருமையான வாக்கியங்கள். இந்த உணர்வின் அடிப்படையில், நமக்கு உறுதுணையாக இருந்த சோவியத் நாட்டின் மாபெரும் தலைவர், நம்முடைய உற்ற நண்பர், தோழர் மறைந்துவிட்டார் என்பது தாளாத, ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பாகும் என்ற உணர்வில் நம்முடைய இரங்கலை அந்த நாட்டிற்கும், மறைந்தவருடைய குடும்பத்தினருக்கும், சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் ஆளுகிற கட்சியாக இருக்கிற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே, தமிழக அரசின் சார்பிலே, தமிழ்நாட்டு மக்களின் சார்பிலே தெரிவித்து இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கின்ற வேதனை நிரம்பிய இரங்கல் தீர்மானத்தில், இந்த அவையின் சார்பிலும், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலும் என்னை இணைத்துக்கொள்கிறேன். உலக அரசுக்கிலே ஈலைசிறந்த வல்லரசு நாடுகளில் ஒன்றாக விளங்குகிற சோவியத் நாட்டின் தலைமையை குறுகிய காலமே ஏற்றிருந்தாலும், உலக நாடுகள் மத்தியிலே ஏற்பட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகளில் சோவியத் நாட்டின் தெளிவான கருத்துக்களை, மனத் தெளிவோடு தெரிவித்து நமக்குத் துணை நல்கிய

8 சோவியத் ஒன்றியக் குடியரசுத் தலைவர் திரு. யூரி விளாடிமிரோவீச்
ஆண்ட்ரபோவ் அவர்களின் மறைவு குறித்து

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1984 பிப்ரவரி 14]

மிகப் பெரிய குடியரசுத் தலைவர் நாம் இழந்திருக்கிறோம், சோவியத் நாடு இழந்திருக்கிறது. உலக அரங்கிலே இந்தியாவிலுடைய நீரந்தர நண்பனாக சோவியத் நாடு விளங்குவதோடு மற்ற நாடுகளின் பொருளாதார ஆதிக்கம், மற்ற ஆதிக்கங்கள் எல்லாம் ஏற்படுகிற போதெல்லாம் “இந்தியாவிற்கு உற்ற நண்பனாக, துணையாக நான் இருக்கிறேன்” என்று சொல்லி இந்தியா கேட்டாலும், கேட்காவிட்டாலும் மிகுந்த மன உறுதியோடு உதவுகின்ற ஒரு நாட்டினுடைய தலைவரை இந்த நாட்டு மக்கள் இழந்திருக்கிறார்கள். மிகச் சாதாரண ஒரு தொழிலாளியினுடைய மகனாகப் பிறந்த அவர் கப்பல் தொழிலாளியாக உழைத்து அந்த நாட்டினுடைய குடியரசுத் தலைவர் பதவியை ஏற்றார். சோவியத் நாட்டினுடைய பாரம்பரிய சோஷலிசத் தத்துவக் கொள்கைக்கு, இலட்சியத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிய அவர் மறைந்துவிட்டார் என்றாலும், அதனுடைய பின்னணியில் இந்த இரண்டு நாடுகளுக்கிடையே உள்ள தோழமை, நட்புறவு ஆகியவற்றை நம்மாலே நினைத்துப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. மற்ற நாடுகளுக்கும் சோவியத் நாட்டிற்கும் இடையே எந்த உறவு இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் நம்முடைய நாட்டுக்கும் சோவியத் நாட்டுக்கும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற உறவு நம்முடைய விடுதலை இயக்கக் காலத்திலேயிருந்து நெருங்கிய தொடர்பாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

நம்முடைய சமுதாய அமைப்புகள் வேறுபட்டிருந்தாலும் கூட, இந்திய நாட்டினுடைய விடுதலை இயக்க வளர்ச்சியை மிகுந்த தோழமை உணர்வோடு சோவியத் மக்கள் அன்றைக்கே கவனித்து வந்தார்கள் என்பதோடு, சோவியத் நாட்டிலே ஏற்பட்ட மிகப் பெரிய அரசியல் மாற்றங்களையெல்லாம் இந்தியா வின் விடுதலை இயக்கப் பொறுப்புக்களை ஏற்ற தலைவர்கள் வரவேற்று அந்த நாட்டு மக்களுடைய சுகதுக்கங்கள், உணர்ச்சி, அவர்கள் புரட்சியின் வெற்றி ஆகியவற்றில் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொண்டார்கள் என்பதற்கு மிக அரிய உதாரணமாக விளங்குவது, தேசியக் கவி பாரதியார் அவர்கள் கூறியது தான். சோவியத் நாட்டினுடைய புரட்சியை பாரதியார் அவர்கள் “யுகப் புரட்சி” என்று வர்ணித்ததோடு அதையே இந்திய விடுதலை இயக்கத் திற்கு முன்னுதாரணமாக எடுத்துக்காட்டினார் என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

1984 பிப்ரவரி 14]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

(முற்பகல் 11-20)

அதோடு மட்டுமல்ல, சமுதாய மாற்றத்தைப் பொறுத்த அளவிலேயும் அரசியல் ரீதியாகவும் பார்த்தால்கூட, சோவியத் நாட்டிலுள்ள மாற்றங்கள், அந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு மாற்றமும், கலாச்சாச மாற்றமும், இந்தியாவிலே முக்கியமாக தமிழகத்திலே பிரதிபலித்துக் கொண்டிருப்பதை நம்மாலே காண முடிகிறது. சமுதாயப் புரட்சிக்கு சோவியத் நாட்டை எடுத்துக்காட்டாக நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய தந்தை பெரியார் அவர்கள்கூட சோவியத் நாட்டிற்குச் சென்று வந்தார்கள். அதற்குப் பின்னர் பல்வேறு சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் மேலும் வேகத்தைப் பெற்றதைப் பார்க்கின்றோம். பெருந்தலைவர் திரு. காமராசர் அவர்கள் அயல்தாட்டுப் பயணங்களை அதிகமாக மேற்கொண்டதில்லை. அவர் அதிலே அதிகமாக ஆர்வம் காட்டியதில்லை. ஆனால் சோவியத் நாட்டிற்குச் சென்றுவர வேண்டுமென்று அவர் ஆர்வத்தோடு இருந்தார். அவர் சோவியத் நாட்டிற்குச் சென்று வந்த பிறகு, அவருடைய எண்ண ஓட்டத்திலே ஏற்பட்ட மாற்றத்தை நம்மாலே காண முடிந்தது. அந்த அளவுக்கு பெரும் நன்மைகளை உருவாக்கிய அந்த நாட்டினுடைய தலைவர் அவர்களுடைய மறைவிற்காக நாம் நம்முடைய வேதனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமீபத்திலே ஸ்ரீலங்காவிலே நடைபெற்ற இனப் படுகொலையின்போது தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்களின்போது, உலக நாடுகளிலே மிகத் தெளிவாக அந்தத் தவறைச் சுட்டிக் காட்டிய நாடுகளிலே இந்த சோவியத் நாடும் ஒன்றாகும். அப்படி சுட்டிகாட்டியவராக இன்றைக்கு மறைந்துவிட்ட சோவியத் தலைவர் திரு. ஆண்டர்போவ் அவர்களும் விளங்கினார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கின்றோம். இந்த அளவுக்கு நம்முடைய சமுதாய அமைப்புகளிலே பிரதிபலிப்பை ஏற்படுத்தி யிருக்கின்ற, அரசியல் அமைப்புகளிலே பிரதிபலிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற, இந்தியாவினுடைய எதிர்கால வளர்ச்சியிலே மிகுந்த ஆர்வம் காட்டுகின்ற நாடாக இருக்கின்ற, இந்தியா ஒரு வலிமையான, ஒரு நல்ல ஆட்சி பெற்ற வலிவு பொருந்திய நாடாக விளங்கவேண்டுமென்ற உணர்வோடு இருக்கின்ற சோவியத் நாட்டினுடைய, உலக அளவிலே மிகப் பெரிய நாடாக விளங்கு கின்ற அந்தப் பெரிய நாட்டினுடைய தலைவர் அவர்கள் மறைந்துவிட்டிருக் கிறார்கள். இந்த நாட்டு மக்களுடைய சார்பிலே அவர்களின் பேரிழப்பிலே நாரும் இணைத்துக்கொள்கிறோம். அவர்களுடைய உணர்வுகளை நாரும் பகிர்ந்து கொள்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். இந்த

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1984 பிப்ரவரி 14]

நேரத்திலே இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவைத் தெரிவித்து, இந்த அவையினுடைய கருத்துக்களையும் ஏற்று, எங்களுடைய கட்சியினுடைய கருத்தையும் இணைத்துக்கொள்கிறோம்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கின்ற இரங்கல் தீர்மானத்தின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களையும் இணைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சோவியத் குடியரசு நாட்டினுடைய தலைவர் திரு. ஆண்டர்போவ் மறைவு குறித்து இங்கே கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தில் நான் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. ஆண்டர்போவ் அவர்களின் செல்வாக்கு வெளிநாடுகளில் சரியான அளவுக்குத் தான் இருந்து வந்தது. உள்நாட்டு அரசியலில் அவர்கள் செல்வாக்கு மிக்க தலைவராக இருந்தார்கள். இங்கே எடுத்துச் சொன்னதுபோல, அவர்கள் ஒரு சாதாரண கப்பல் தொழிலாளியாக வாழ்வைத் தொடங்கி, அந்த நாட்டினுடைய குடியரசுத் தலைவராகவே விளங்கியிருக்கிறார்கள். அவர் குடியரசுத் தலைவராகப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு 15 மாதங்கள்தான் பணியாற்றினாலும், அந்த 15 மாத காலத்திற்குள்ளாக அவர்கள் ஆற்றிய பணி மிகச் சிறப்பாக இருந்தது என்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள். உலகத்திலேயே முதலாவது சோஷலிச நாடாக ரஷ்யாவைக் குறிப்பிட்டு, பத்திரிகைச் செய்திகட வந்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். The first Socialist Country என்று ரஷ்யாவைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, The biggest Socialist Country என்று இந்தியாவைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இந்தியாவுக்கும் ரஷ்யாவிற்கும் இருக்கின்ற தொடர்பு, இரண்டு பெரிய நாடுகள் என்ற அடிப்படையிலே மாத்திரமல்ல, சோசலிசக் கொள்கையை வலியுறுத்துகின்ற வகையிலே இந்த இரண்டு நாடுகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அவருடைய 15 மாதப் பணியினைக் குறித்து ஒரு சிறிய கருத்தினைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள்.

“within 15 months, Mr. Andropov got the majority of as much as 1/5th of the Soviet Cabinet, 20 per cent of Regional Communist Party Secretaries and 1/3 second and third Regional Party Officials replacing for reasons of age, inefficiency, corruption or replacing obstacles.”.

நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு, பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு,

1984 பிப்ரவரி 14] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கின்ற எந்த சக்தியாக இருந்தாலும், அதைத் தடுத்து, அந்த நிலைமையையெல்லாம் மாற்றி யிருக்கின்ற காட்சியைப் பார்த்திருக்கிறோம். அன்னாருடைய மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கின்ற இந்த நேரத்தில் ரஷ்யாவில் நிலவுகின்ற நிலைமை களை நாம் பார்க்க வேண்டும். மிகப் பெரிய தலைவர், உலக வல்லரசுகளை ஈர்க்கின்ற தலைவர் மறைந்திருக்கின்றார்கள். அவர் மறைந்து இன்றைக்கு மூன்று நாட்கள் ஆகின்றன. நம் நாட்டில் அப்படி அரசியல் தலைவர் மறைந்துவிட்டால் பள்ளிக்கூடங்கள், தொழிற்சாலைகள் எல்லாவற்றுக்கும் விடுமுறை என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அந்த நாட்டில் விடுமுறை கிடையாது. அரசு அலுவலர்கள் வேலைக்குப் போகின்றார்கள். தொழிற் சாலைகளில் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். இறுதிச் சடங்குக் காக்கூட ஒரு 5 நிமிடம் வேலைகளை நிறுத்திவைக்கலாம் என்றுதான் சொல்லப்படுகிறது. அவருடைய மறைவுக்காக அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில், வேலை சற்று நிறுத்தி வைக்கப்படுகிறது. ஆனால் நாம் விடுமுறை விடுகிறோம். எனவேதான் அந்த நாடு முன்னேறுவதாக நான் கருதுகிறேன். அப்பேர்ப்பட்ட தலைவர் மறைந்ததற்கு நானும் என்னுடைய அனுதாபத்தை இணைத்துக்கொண்டு, அந்த சோஷலிசக் கொள்கைகளை நாட்டிலே நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பு நமக்கும் இருக்கின்றது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ரஷ்யாவிற்கும் நம் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கெல்லாம் உரிமைகள் நசுக்கப்படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் அவர் முன்வந்து ஆதரவு தந்திருக்கின்றார்கள். அன்னாருடைய மறைவுக்கு என் சார்பிலும் என்னைச் சார்ந்த கட்சியின் சார்பிலும் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அமைகிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, ரஷ்யக் குடியரசுத் தலைவர் திரு. ஆண்டர்போவ் அவர்களுடைய மறைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை, ஆசிரியர்கள் பட்டா தாரிகள் முற்போக்கு முன்னணியின் சார்பாக, ஆதரித்து சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

12 சோவியத் ஒன்றியக் குடியரசுத் தலைவர் திரு. யூரி விளாடிமிரோவிச்
ஆன்ட்ரபோவ் அவர்களின் மறைவு குறித்து

[திரு. சி. சா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1984 பிப்ரவரி 14]

எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, சோவியத் நாட்டில் தனிமனித வழிபாடு இல்லாமல், தனி மனிதனுக்கும் தலைவருக்கும் முக்கியத்துவம் தராமல், அந்த நாடு எந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றதோ அந்தக் கொள்கையை அந்த நாட்டினுடைய தலைவர் சரியான முறையில் செயல்படுத்துகின்றாரா என்று பார்ப்பதில் தான் அந்த நாட்டுமக்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கின்றார்கள் என்பதை அங்கே நடைபெறுகின்ற சம்பவங்கள் நமக்குத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. ஆதலால்தான் அந்த நாட்டிலே தலைவர் பொறுப்பிலே வருகின்றவர்கள், நாடு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற தத்துவத்தை, ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற கொள்கையைச் சரியான முறையிலே செயல்படுத்த நாட்டினுடைய தலைவர்களும் ஆர்வம் காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆட்சியிலிருந்து ஒரு சிறிதும் வருவாமல், கொள்கைப் பிடிப்போடு ஆட்சி நடத்துகின்றார்கள். வேறு சில நாடுகளிலே அந்த நாட்டினுடைய தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்பவர்களைப் பொறுத்து, அந்த நாட்டினுடைய கொள்கைகள் மாற்றப் படுகின்றன அல்லது திருத்தப்படுகின்றன. அதனால் குழப்பங்கள் ஏற்படு கின்றன. ஆனால் சோவியத் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே முழுத் தெளிவாக கொள்கைக் கட்டுப்பாடோடு இருப்பதால், இப்படிப்பட்ட சலசலப்புகளுக்கும் குழப்பங்களுக்கும் இடமில்லாமல் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருப்பவர்கள் நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர் களுக்கும் நமக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு பல ஆண்டுகளாக இருக்கின்றது. நம்முடைய முன்னாள் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் உலக நாடுகளுக்கு எடுத்துச்சொன்னார்கள் "Peaceful co-existence" சமாதான சக வாழ்வு என்ற ஒரு அருமையான தத்துவத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் தத்துவத்தை ஏற்ற பல நாடுகளில் சோவியத் நாடும் ஒன்று என்பது மட்டுமல்ல, அதைச் செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற நாடுமாக அது இருக்கின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1984 பிப்ரவரி 14] [திரு. சி. ரா. லட்சுமிகார்த்தன்]

(முற்பகல் 11-30)

ஆகவே, (Peaceful Co-existence) என்ற தத்துவத்திலே அவர்கள் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் சோவியத் நாட்டிலே வெவ்வேறு தலைவர்கள் பொறுப்புக்கு வந்தாலும், அந்தக் கொள்கையிலே அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக, அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு உலக சமாதானத்திற்காக பாடுபடுகிற தலைவர்களாகத் தான் சோவியத் நாட்டிலே தலைவர்கள் பொறுப்புக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் சோவியத் ரஷ்யா உலகத் திற்கே வழிகாட்டியாக, முன்னணியில் இருக்கிறது. அந்த நாட்டினுடைய தலைமைப் பொறுப்புக்கு யார் வருகிறார்கள் என்பதை விட, அந்த நாட்டினுடைய தலைமைப் பொறுப்புக்கு வருகிற தலைவர்கள் கொள்கைப் பிடிப்புள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களா என்பதைத் தான் அந்நாட்டு மக்கள் மிகவும் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அந்த வகையில் அந்த நாட்டு மக்கள் உலகத்திற்கே வழிகாட்டியாக இருக்கிறார்கள். அதுபோல் ஏற்கெனவே ஒரு குறிப்பிட்ட அந்நாட்டுத் தலைவருடைய பதவி மாற்றம் ஏற்பட்டபோது, எனக்கு நெருங்கிய உறவினர் ஒருவர் சோவியத் நாட்டுக்குப் போயிருந்தார். அப்போது அந்நாட்டு மக்கள் சிறிதும் சலசலப்புக்கு இடம் கொடுக்காமல், குழப்பத்துக்கு ஆளாகாமல், அன்றாடம் தங்கள் தங்கள் வேலைகளைச் செய்துகொண்டிருந்ததைப் பார்த்த என்னுடைய உறவினர், அந்நாட்டு மக்களிடம் “ஒருசிறு விமர்சனம் கூட ஒருவரும் செய்யவில்லையே, அது ஏன்?” என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு அந்நாட்டு மக்கள் “எங்களுக்கு அதைப்பற்றிக் கவலையே இல்லை, யார் தலைமைப் பொறுப்புக்கு வருகிறார்கள், யார் போகிறார்கள், யார் மாறுகிறார்கள் என்பது பற்றிக் கவலையில்லை, ஆனால் எங்களுக்குக் கொள்கை தான் முக்கியம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைச் சொன்னது அந்நாட்டிலுள்ள சாதாரண பாமர மக்கள். அந்த நாட்டிலுள்ள சாதாரண மக்களிடத்தில் இருக்கின்ற கொள்கைப் பிடிப்பு பாராட்டுக்குரியது. அதை நினைத்துப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ரொம்பப் பெருமையாக இருக்கிறது.

Men may come and Men may go but the Government remains for ever.

என்பதற்கேற்ப அந்த நாட்டிலுள்ள மக்களும் சரி, தலைவர்களாக வருகிற வர்களும் சரி உலக சமாதான சத வாழ்விற்கு உலகத்திற்கே வழிகாட்டியாக இருக்கிறார்கள். அந்தத் தத்துவத்திலே அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை டைய தலைவர்கள் தான் அங்கு தலைவர்களாக வர முடியும். மீண்டும்

[சி. ரா. லெட்சுமி காந்தன்] [1984 பிப்ரவரி 14]

ஒரு பெரிய உலக மகா யுத்தம் உலகத்தில் வராமல் இருப்பதற்கு அதுவும் ஒரு காரணம். அப்படிப்பட்ட ஒரு வலிமைவாய்ந்த நாடாக சோவியத் ரஷ்யா இன்றைக்கு இருக்கிறது. உலக நாடுகளுக்கு உற்ற தோழனாக ரஷ்யா இருக்கிறது. குறிப்பாக இந்தியாவுக்கு மிகவும் உற்ற தோழனாக இருந்த சோவியத் நாட்டினுடைய அதிபர் ஆண்டர்போவ் இன்றைக்கு மறைந்திருக்கிறார்கள். தோழர் ஆண்டர்போவ் அவர்கள் எவ்வளவு நாட்களுக்குப் பதவியில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பது முக்கியமல்ல. ஆனால் பதவியில் இருந்த கொஞ்ச நாட்களில் அவர்கள் எவ்வளவு சாதனை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட லட்சியத்திலிருந்து வருவாமல், மாறாமல் நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் இந்தியாவுக்கும் சோவியத் நாட்டுக்கும் இடையே இருக்கின்ற உறவு மேலும் மேலும் பலமடையும் வகையில் உறுதியாக, உற்ற தோழனாக இருந்து அவர்கள் மறைந்திருக்கிறார்கள். இந்தியர் ஒவ்வொருவருக்கும், தமிழர் ஒவ்வொருவருக்கும் இயற்கையாக உள்ளத்திலேயிருந்து வருகின்ற துக்க உணர்வு நமக்கெல்லாம் ஏற்படுகிறது. நம்மில் ஒருவரை நாம் இழந்து விட்டதைப் போன்ற துயர உணர்வு நம்மை எல்லாம் ஆட்படுத்தியுள்ளது. மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் இங்கே சொல்லியதுபோல், சமீபிரதாயமாக நாம் தெரிவிக்கின்ற அஞ்சலி போல் இதை எடுத்துக்கொள்ளாமல், நம்மில் ஒருவரை இழந்து விட்டோம் என்கிற உணர்வோடு இந்த மன்றமே இதில் பங்கு கொள்கிறது என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், நானும், நான் சார்ந்திருக்கின்ற பட்டதாரி ஆசிரியர் முன்னணியும் பங்கு கொள்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, அமைகிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன்னவர் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தோடு அவர் ஆற்றிய உரையிலுள்ள கருத்துக்களோடு என்னுடைய உணர்வுகளையும் நான் சேர்த்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. ஆண்டர்போவ் அவர்கள் குறுகிய காலம் பொறுப்பில் இருந்து விட்டு மறைந்து விட்டார்கள் என்ற உண்மை உலகம் அறிந்த ஒன்று. உலகத்தில் உயர்ந்த பதவி எது என்றால், சோவியத் ஜனாதிபதி பதவி. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய பெருதுச் செயலாளர் பதவி. ஆனால் திரு. ஆண்டர்போவ் அவர்கள் தம்முடைய 16-வது வயதிலிருந்து 69-வது வயது வரை மகத்தான சேவை செய்திருக்கிறார்கள். தம்முடைய இளமைக் காலத்திலிருந்தே அந்த நாட்டிலே சோஷலிசத்தை நிர்மாணிப்பதிலே மிக முக்கிய பங்கு வகித்திருக்கிறார். இரண்டாவது உலகப் பெரும் போரின்

1984 பிப்ரவரி 14]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

போது, கொரில்லா படைக்குத் தலைமை வகித்து லெனின்கிரேட் பகுதி யிலுள்ள கரேலியா என்ற இடத்தில் ஹிட்லர் படைகளைத் தாக்கி அழித்தார். சான் என்று சொல்லக்கூடிய முக்கிய கொரில்லா இயக்கத்துக்கு தலைமை ஏற்று நடத்திச் சென்றிருக்கிறார். அந்த இடத்தில், மகாபலிபுரத்தில் இருப்பது போல், அவர் சாதனைகளை நினைவுகூரும் வகையில் பாறைகளில் கல்வெட்டுகளைச் செதுக்கி சிற்பங்கள் அமைத்திருக்கிறார். இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பிறகு சோவியத் ஒன்றியத்தினுடைய உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புக்குப் பொறுப்பேற்று, அந்நாட்டினுடைய பல்வேறு அபிவிருத்தி களுக்கு, முன்னேற்றங்களுக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறார். அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து வேறு பொறுப்புக்கு வந்த போதும், மறைந்த தோழர் திரு. பிரஷ்நேவ் அவர்கள் 14 ஆண்டுக் காலமாக உடல் நலமில்லாமல் இருந்த சமயத்தில் பெரும்பாலும் அவருடைய பொறுப்புக்களைத் திறம்பட இவர் தான் நிறைவேற்றினார். அப்படிப்பட்ட பல பொறுப்புக்களை ஏற்று நிர்வகித்தவராதலால் தான், திரு. பிரஷ்நேவ் அவர்கள் மறைந்தவுடன் அவருடைய பொறுப்பை இவர் ஏற்றார். தோழர் ஆண்ட்ரபோவ் அவர்கள் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டது பற்றி பல்வித செய்திகள் பத்திரிகைகளில் வந்தன. ஆனால் உண்மையான காரணங்களும் என்னவென்றால், அவர் கொரில்லா போரில் ஈடுபட்டபோது, சொல்லோரை துன்பங்களுக்கு ஆளானார். அதிலிருந்து தொடர்ச்சியாக அவர் சில நோய்களுக்கு ஆளாகி யிருந்தது உண்மை. இருப்பினும் அவர் தம் பொறுப்புகளைத் திறம்பட நிறை வேற்றினார். இந்த உலகத்துக்காக அவர் ரொம்ப சேவை செய்திருக் கிறார்.

குறிப்பாக கடைசியாக மனித குலத்துக்கு அவர் ஆற்றிய இரண்டு நிகழ்ச்சிகளை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒன்று அமெரிக்காவிலே சோவியத் யூனியன் பற்றி சக்தி வாய்ந்த ஒரு பிரச்சாரம் செய்யப்படுகிறது. அதாவது, சோவியத் யூனியன் ஏராளமான அணு ஆயுதங்களை, ஏவு கணைகளை தன் கைவசம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது, அது என்னைக் காவது அமெரிக்கவைத் தாக்கி அமெரிக்க மக்களை எல்லாம் அழித்து விடும் என்கிற ஒரு எச்சரிக்கையை, உணர்வை அமெரிக்க மக்களிடத்தில் வளர்த்து விட்டார்கள். அதனுடைய விளைவாக இத்தகைய பிரச்சாரங் களை பத்திரிகை வாயிலாகவும், ரேடியோ வாயிலாகவும், டி.வி. வாயிலாகவும் பார்த்த ஒரு 13 வயது அமெரிக்கச் சிறுமி இதுபற்றி தோழர் திரு. ஆண்ட்ரபோவ் அவர்களுக்கு நேரடியாகவே எழுதியது. அந்தச் சிறுமி திரு. ஆண்ட்ரபோவ் அவர்களுக்கு “நீங்கள் யுத்தத்தை ஆரம்பிப்பீர்களா ?

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1984 பிப்ரவரி 14]

யுத்தத்தைத் தவிர்க்க உங்களால் ஆன எதையாவது செய்வீர்களா? ” என்று எழுதிக் கேட்டது. உடனே தோழர் திரு. ஆண்ட்ரபோவ் அவர்கள் அந்தச் சிறுமியை சோவியத் நாட்டுக்கு அழைத்து, சோவியத் நாட்டைச் சுற்றிக் காண்பித்து, சோவியத் நாடு சமாதானத்தை விரும்புகிறது என்பதைத் திட்டவாட்டமாக அந்தச் சிறுமிக்குத் தெரிவித்து, அதன் மூலம் அமெரிக்க மக்களுக்கும் சோவியத் நாட்டிலுடைய தத்துவத்தை நிரூபித்துக் காட்டினார். இதைக் கூட நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்கெனவே இருக்கிற மரபுப்படி, ‘பிரச்சார தந்திரம்’ என்று சொல்லக் கூடும். அவர்கள் அவ்வாறு 13 வயது சிறுமியை நாட்டை சுற்றிக்காட்ட காரணம் “இளம் வயதுடைய குழந்தைகள் மத்தியில் இத்தகைய தவறான சிந்தனையை வளர்த்து விடக் கூடாது” என்பதுதான்.

அடுத்து, ஐரோப்பாவில் மீண்டும் அணு ஆயுத ஏவுகணைகளை நிர்மாணித்தார்கள். சோவியத் யூனியன் சார்பில் அவர் பொறுப்பில் இருந்தபடியால், அது கூடாது என்று எச்சரிக்கை செய்தார்கள். இப்படிச் செய்வதால் ஐரோப்பாவில் மீண்டும் யுத்தம் ஏற்படக் கூடிய அபாயம் ஏற்படலாம் என்று கருதி, அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். ஏற்கெனவே ஜெர்மனியிலிருந்து தான் இரண்டு உலகப் பெரும் போர்கள் தொடங்கியுள்ளன. பிரஞ்சு நாட்டிலும், ஐரோப்பாவிலும், ஜெர்மனி நாட்டிலும் அணு ஆயுதங்களை ஏவு கணைகளைக் குவிப்பது என்றால், அது நிச்சயமாக அருகிலுள்ள சோஷலிச நாடுகளை அழிக்கும், அந்த வகையில் அது உலக மக்களையும் அழிக்கும், ஆகவே அது கூடவே கூடாது என்று வேண்டி கோள் விடுத்து, 3 யோசனைகளையும் தோழர் திரு. ஆண்ட்ரபோவ் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். “அணு ஆயுத, ஏவு கணைகளை உற்பத்தி செய்வதை இன்றே நிறுத்தி விடுவோம், குறைப்போம், அழித்து விடுவோம்” என்று யோசனை சொன்னார்கள். இந்த மூன்று ஆலோசனைகளையும் ஐரோப்பாவில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர சோவியத் அரசின் சார்பில் திரு. ஆண்ட்ரபோவ் அவர்கள் மிகக் கடுமையாக முயற்சி செய்தார்கள். அதற்கு

(முற்பகல் 11-40)

இப்போது கைமேல் பலன் கிடைக்காவிட்டாலும், அவரையடுத்து தற்போத ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச் செயலாளராக வந்திருக்கும் திரு. செர்னென்கோ அவர்கள் காலத்தில், நிறைவேறலாம் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

1984 பிப்ரவரி 14]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

நமது மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் பேசும்போது, முன்ன முக்கியமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதில் முன்றாவது கருத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “இராணுவ பலபலத்தைப் போல, இராணுவ சாகசங்களில் உள்ள சக்தி இருக்கிறதே அதைச் சீர்குலைக்க விடமாட்டோம், அதைச் சீர்குலைத்தால் அதன் பொருள் எந்த நாட்டின் கை ஒங்கினாலும் அதனால் மனித குலம் அழிந்து விடும் என்ற ஆபத்தில் மனித குலம் வாழ்கிறது” என்று தலைசிறந்த விஞ்ஞானிகள் எச்சரித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆபத்தின் மூலம் மனித குலத்தை அழித்து விடக்கூடாது, மனித குலத்தைக் காப்பாற்றுவது நமது முதல் கடமை என்பதற்காக திரு. ஆண்ட்ரபோவ் அவர்கள் தனது இறுதி முச்சு வரை பாடுபட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு தலைவரின் மரணத்திற்கு இந்த அவை தனது அஞ்சலியைச் செலுத்துகிற நேரத்தில், நானும் இங்கே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக அஞ்சலி செலுத்தி அமைகிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள தீர்மானத்தையும், அதை யொட்டி அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களையும் ஒட்டி, நான் என்னுடைய கருத்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“திரு ஆண்ட்ரோபோவ் அவர்கள் உலக சமாதானத்திற்காகப் பாடு பட்டவர். அணு ஆயுதக் குறைப்புக்காகப் பாடுபட்டவர். இந்திய-சோவியத் நட்புறவு உறுதிப்படுத்த பாடுபட்டவர். அதை வளர்ப்பதற்காகவும் முயற்சி செய்தவர்” என்று இங்கே பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். அவரைப் பொறுத்தவரையில், அது மிகவும் பொருத்தமானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைய உலகத்தின் அணு ஆயுத யுத்த பயத்தைக்கூட ஒருவகையில் அவர் போக்கியவர் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். காரணம் இன்றைய உலகம் அணு ஆயுத யுத்தத்தை எதிர்நோக்கியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். 1936 ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பிய நாடுகளில் இட்லர், முசோலினி போன்றவர்களால் பாசிச யுத்த நிலைமை ஏற்பட்ட போது, அப்போதைய சோவியத் நாடுதான் உலகத்திற்கு சமாதான யோசனை சொல்லியது. இரண்டாவது யுத்தத்திற்குப் பிறகு, யுத்த அபாயம் நீங்கிய பிறகு, உலக சமாதானத்திற்கு, சோவியத் யூனியன் ஒரு திட்டம் வகுத்துத் தந்தது. விவசாய வளர்ச்சியில் உலக நாடுகள் ஒற்றுமை யுடன் பாடுபட வேண்டும் என்று கூறியது. பாப்புலர் ஃபிரண்ட் மூலமாக அதைத் தொடங்க வேண்டுமென்று அன்றைய சோவியத் தோழர் ஸ்டாலின்

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1984 பிப்ரவரி 14]

தலைமையில் தீர்மானமாகச் சொல்லியது. நம்முடைய நாட்டின் தேசிய இயக்கம் அத்தகைய கருத்துக்கு ஆதரவை அளித்தது. பண்டித நேரு போன்றவர்கள் அந்தக் கருத்துக்கு தங்கள் ஆதரவை அளித்தனர். ஜப்பானிய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு விஞ்ஞானம் எத்தகைய உதவி செய்ததோ அதேபோன்று ஐரோப்பிய நாடுகளும் இந்தியா போன்ற நாடுகளும் விஞ்ஞானத்தின் மூலம் பலன்களைப் பெறவேண்டும் என்று கூறப் பட்டது.

இந்திய மக்கள் தந்த அந்த நன்னம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தேசிய இயக்கம் உலக சமாதானத்திற்காக வழி வகுத்தது. அப்போது பெரிய உலக யுத்த அபாயம் இருந்ததைப் போல அனு ஆயுத யுத்த அபாயம் இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி ஒரு யுத்தம் வருவதற்குக் காரணமாக இருக்கிற அமெரிக்காவுக்கு ஒரு கடுமையான எச்சரிக்கையைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு கடமையைத் தோழர் ஆண்ட்ரோபோவிற்கு சரித்திரம் கொடுத்துவிட்டது. ரஷிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச் செயலாளராக அவர் பொறுப்பேற்று ஒரு வருடத்திற்கு மேல் ஆகிவிட்டாலும், அந்த நாட்டின் அதிபராக அவர் பொறுப்பேற்று ஒரு வருடம் கூட ஆகவில்லை. இருந்தாலும், இந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள் உலக சமாதானத்திற்காக அமெரிக்காவை எச்சரிக்கை செய்த கடமையைச் செய்திருக்கிறார். அவர் “அனு ஆயுதங்களைக் கொண்டு செல்லக்கூடிய ஏவுகணைகளை மேற்கு ஐரோப்பா மூலமாக எட்டாயிரம் மைல்களைத் தாண்டிக் கொண்டு செல்வதாகச் சொல்கிறார்கள். இல்லா விட்டால் தனக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டுவிடும் என்பதற்காக மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறது அமெரிக்கா. அதனால் ரஷியாவுக்கு பெரிய ஆபத்து ஏற்படும். அந்த ஏவுகணைகளால் ஐந்து கோடி பேர் இறந்தால், அதில் இரண்டு கோடி பேர் ரஷியர்களாக இருப்பார்கள். கோடிக்கணக்கான பேர் அதில் காயம்பட்டிருந்தாலும் அதிலும் பாதிப்பேர் சோவியத் மக்களாகத்தான் இருப்பார்கள். அப்படி யுத்த அனுபவம் கண்டவர்கள் நாங்கள். ஆகவே நாங்கள் அமெரிக்காவைத் தாக்கப் போவதில்லை. அட்லாண்டிக் கடலைத் தாண்டி அமெரிக்கா இருக்கிறது. நாங்கள் அங்கே போக விரும்பவில்லை” என்று சொன்னார். அந்த ஆபத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக தோழர் ஆண்ட்ரோபோவ் அவர்கள் உலக மக்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தார். அமெரிக்காவிலிருந்து ஐரோப்பிய நாடுகள் மூலமாக ஏவுகணைகளைக் கொண்டுவரக்கூடாது. அதையும் மீறி மேற்கு ஐரோப்பா மூலமாகக்கொண்டு வந்தால் யுத்தம் தான் வரும். சமாதானத்தை பிச்சை கேட்டுப் பெற முடியாது என்று அவர் சொன்னார். “மேற்கு

1984 பிப்ரவரி 14]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

ஐரோப்பிய நாடுகள் மூலமாக ஏவுகணைகளைக் கொண்டு சென்றால், நாங்கள் கிழக்குப் பக்கமாக கிழக்கு ஜெர்மனி, யுகோசுலோவியா நாடுகளில் எங்களது ஏவுகணைகளை வைக்க வேண்டி இருக்கும். அதன் காரணமாக அட்லாண்டிக் கடல் பகுதி நிச்சயமாக யுத்த அபாயத்தை எதிர் நோக்க வேண்டி வரும்” என்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னவர்தான் தோழர் ஆன்ட்ரோபோவ். அப்படி தனது குறுகிய பதவிக் காலத்தில் அமெரிக்காவை எச்சரித்த பெருமை சோவியத் யூனியனுக்கு ஏற்படச் செய்தவர் அவர். தன்னுடைய நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, 1936ஆம் ஆண்டு யுத்த அபாயம் இருந்ததைப் போலவே, இன்றைக்கு இருக்கிற அணு ஆயுத யுத்தம் நடைபெற்றுவிடுமேயானால், யார் தோற்றார்கள், யார் வெற்றி பெற்றார்கள் என்று சொல்வதற்குக்கூட ஆளே இல்லாமல் போய்விடக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும் என்று சொல்கிற நேரத்தில், சோவியத் யூனியன் தான் சமாதானத்திற்காக முயற்சி செய்கிறது என்றார். அப்படி சமாதானம் வெற்றி பெற முயற்சி எடுத்த சமாதானப் பெரியாராக அவர் விளங்கினார். அதற்குள்ளே விளக்கமாகப் போக விரும்பவில்லை.

15 மாதம் கூட அவர் அந்த நாட்டின் ஜனாதிபதியாக இல்லை. அதற்குள்ளாக சரித்திர முக்கியமான கட்டத்தில் அமெரிக்காவை எச்சரித்த கடமையைத் துணிந்து செய்தார். அப்படிச் சரித்திரப் புகழ் வாய்ந்த அவர் இந்திய-சோவியத் நட்புறவு வளரவும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். அதன் காரணமாக 1983ஆம் ஆண்டில் மூவாயிரம் கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இந்தியாவுடன் வியாபாரம் நடந்து வந்தது. இந்த ஆண்டிலிருந்து நான்காயிரம் கோடி ரூபாயாக உயரக்கூடிய நிலையில் அவர் முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். விவசாய வளர்ச்சியிலும் சோவியத் யூனியனை முழு மூச்சுடன் ஈடுபடச் செய்தார். அவரது சேவை சோவியத் யூனியன் சோஷலிஸ்ட் நாட்டுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அவரது தன்னலமற்ற அந்த உதவிக்கு அந்த நாடு அதிகமாகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே கொண்டு வரப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தில் இந்திய-சோவியத் நட்புறவு பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர் எப்படிப்பட்ட உறவு இந்த நாட்டுடன் கொண்டிருந்தார் என்பது குறித்து, “இந்து” பத்திரிகை தனது தலையங்கத்திலே சொல்கிறது :—

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1984 பிப்ரவரி 14]

“Mr. Yuri Andropov emerged as an authoritative figure who impressed soviet citizens as well as external observers with his intellectual and political gifts, his no-nonsense and realistic style, his plain-speaking on the problems within the Soviet system to which he was solidly committed, his detailed grasp of inter-national affairs and his non-pursuit of any kind of personality cult.”

என்று சொல்லிவிட்டு, கடைசியாக தனிநபர் வழிபாடு இல்லாமல் கூட்டுத் தலைமையில் ஒரு நாடு செயல்படக் கூடிய முறையில் எப்படி இணைந்து செயலாற்ற வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறது.

“While there are indications he attached importance to strengthening relations with India, he also happened to be the only top Soviet figure in recent years with whom this country has had no direct contact or experience. As an interim leader—despite his long absence from the public stage—he was quietly impressive.”

ஆகவே இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள அனுதாபத் தீர்மானத்தில் நானும் கலந்து கொண்டு, என்னுடைய சார்பிலும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலும் அஞ்சலியைச் செலுத்திக் கொண்டு, அரசின் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமைகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

(முற்பகல் 11-50)

THIRU J. M. MIAKHAN: Respected Chairman Sir, on behalf of the Indian Union Muslim League, I associate myself with the sentiments expressed in this House regarding the demise of the late lamented leader of U.S.S.R. Mr. Andropov.

Mr. Andropov, though he was in office only for about 15 months, has not only endeared himself to his own countrymen, but also to many people outside his country, especially in countries like India which are having good relationship with U.S.S.R. Really his aim was to cut down the armaments and to bring peace in this world. We are really horrified to see that there is still escalation in manufacture of arms of destruction and he, like other Russians or the people who have suffered a lot during the years of War, decried war. We, in India, might have suffered during the 1914 War and also during the Second World War; but actually we have suffered only indirectly. But those in Russia have directly suffered not only human loss but also loss of property and other things and

1984 பிப்ரவரி 14]

[Thiru J. M. Miakhan]

because of the Wars their entire economy was completely shattered. Whether it is rightly started or wrongly started, when once a war starts the war somehow gets escalated and it ends only in destruction not only to the victor but also to the vanquished. So, Mr. Andropov was trying his level best to bring peace through all International forums and to reduce tension and also bring about amity amongst all people. Only because of his immense friendship towards this country, we are adopting a resolution of this type in our State Legislature. Normally such Resolutions are passed only in Parliament and since there is very good relationship between this country and U.S.S.R. we mourn the death of Mr. Andropov and especially feel that his death is a loss not only to his country but also to the entire world.

I, once again, on behalf of the Indian Union Muslim League, associate myself with the sentiments expressed in this House and wish that our sentiments also may be conveyed to their people.

Thank you, Sir.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியத் திருநாட்டின் தலைசிறந்த நட்பு நாடான சோவியத் நாட்டின் சிறந்த தலைவர் தோழர் ஆண்டரோபோவ் அவர்களின் மறைவுக்கு, மிகச் சிறந்த முறையில் உயர்ந்த உணர்வோடு இந்த அவையின் முன்னவர் அவர்கள் நம்முடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் உணர்வுகளோடு, நான் சார்ந்திருக்கும் ஆசிரியர் சமூகாயத்தின் சார்பிலும் என் உணர்வையும் இறங்கலையும் இந்த அவையின் குறிப்பில் சேர்த்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தியாவின் நெருங்கிய நண்பராக, ஆரம்பக் காலத்திலிருந்தே இந்திய நாட்டிற்கு நெருக்கடி வந்தபோதெல்லாம், அந்நிய ஆக்கிரமிப்பு மிரட்டல்கள் வந்தபோதெல்லாம், இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கு மிகப் பெரும் தொல்லைகளை உருவாக்க மேற்கத்திய நாடுகள் சவால்விட்டு நெருக்கடிகளை உருவாக்கிய போதெல்லாம் நமக்குப் பக்க பலமாக இருந்து உதவியதோடு, நம் நாட்டிற்குப் பெருந் தொழில்களையெல்லாம் உதவி அந்நிய அச்சுறுத்தல்களிலிருந்தும் நம்மைப் பாதுகாத்து நட்புறவோடு நம்மோடு உடன்பாடு கொண்டிருக்கிற உயர்ந்த நாட்டின் தலைவர் இன்றைக்கு நம்மிடையே இருந்து மறைந்திருக்கிறார். அவருக்குப் பதிலாக வேறு ஒரு தலைவரையும் அந்த நாட்டு மக்கள் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1984 பிப்ரவரி 14]

அந்த சோவியத் நாட்டிற்குத்தான் நான் சென்ற ஆண்டு சென்றிருந்தேன். இரண்டு கோடி மக்கள் பெரும் தியாகத்தைச் செய்து அந்த நாட்டைக் காத்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தை, அந்த நாட்டு மக்கள் அப்படிச் குறிப்பிடுவதில்லை; மாறாக மாபெரும் தேசம் காக்கும் யுத்தம் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். சந்தித்து இன்றைக்கு பெருமளவில் வளர்ந்திருக்கும் அந்த நாட்டு மக்களுடைய தியாக மரபுகளைச் சென்று பார்த்தபோது, என்னுடைய தேச பக்தி நான் இந்த நாட்டுக் குடிமகனாக, இந்தியக் குடிமகனாக ஆனபோது ஏற்பட்ட தேச பக்தியை விட, நான் ஆசிரியனாக ஆன போது ஏற்பட்ட தேச பக்தியைவிட, அதற்கும் மேலாக நான் இந்தச் சட்டமன்ற மேலவையின் உறுப்பினனாக வந்த பிறகு ஏற்பட்ட தேசபக்தியை விட, அந்த சோவியத் நாட்டின் சின்னங்களை யெல்லாம் நேரில் சென்று பார்த்தபோது, அதிகமாகவே ஏற்பட்டது.

ஒரே பிரதேசத்தில் சுமார் 50 லட்சம் மக்கள் இறந்து போனதற்காக ஒரு நினைவுச் சின்னத்தை அந்த நாட்டு மக்கள் அங்கே எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நினைவுச் சின்னங்கள் இருக்குமிடங்களுக்கெல்லாம் எங்களை அழைத்துச் சென்று காட்டினார்கள். அந்த மக்களின் தியாகங்களைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னபோது, எங்களையும் அறியாமல் அந்தத் தியாகிகளின் உணர்வுகளை மதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமே தோன்றியது. அதன் காரணமாக அந்த நினைவுச் சின்னங்களையெல்லாம் நாங்கள் பார்த்தபோது, அவைகளுக்கு வணக்கம் செலுத்திவிட்டு வந்தோம். அப்போது அங்கே புதுமணத் தம்பதியர் வந்து வீர வணக்கம் செலுத்திய காட்சியைப் பார்த்து, எங்களோடிருந்த இன்டர்பிரட்டரைப் பார்த்து இவர்கள் யார், எதற்காக இங்கே வந்து வணக்கம் செலுத்துகிறார்கள் என்று கேட்டோம். மாண்புமிகு டாக்டர் நாவல் அய்யா அவர்களும் எங்களோடு அங்கே இருந்தார்கள். நாங்கள் எல்லோரும் கேட்டோம். அதற்கு அந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் சொன்ன காரணம் இதுதான். “எங்களுக்கு வாழ்வதற்கான வாழ்க்கையைத் தந்தவர்கள் இவர்கள். இவர்கள் இந்த நாட்டைக் காத்தவர்கள். இவர்கள் இல்லையென்றால் இந்த நாடே இல்லை, நாங்களும் இல்லை. எனவே நாங்கள் வாழ்க்கையைத் தொடங்குகிறபோது முதலில் அவர்களுக்கு வீர வணக்கத்தைத் தெரிவித்துவிட்டு, எங்கள் வாழ்க்கையைத் தொடருகிறோம்” என்று குறிப்பிட்டார். உண்மையிலேயே மற்றவர்களின் தியாகத்தை அந்த நாட்டு மக்கள் எப்படி மதிக்கிறார்கள், தங்களுக்கு வாழ்வைத் தேடித்தந்த அந்த தியாகிகளை எவ்வாறு நேசிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தபோது மெய்சிலிர்த்துப் போனோம். அந்த நாட்டு மக்கள்

1984 பிப்ரவரி 14]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

யுத்தத்தை விரும்பமாட்டார்கள். காரணம் அதன் பாதிப்பை அவர்கள் அனைவரும் நல்லமுறையில் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். போரின் காரணமாக ஏற்படுகிற துன்பம் என்ன என்பதை அந்த நாட்டு மக்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய காட்சிகளையெல்லாம் பார்த்தபோது, உண்மையிலேயே எங்கள் மெய் சிலிர்த்தது. மனம் உருகியது. அந்த அளவுக்கு எங்கள் மனம் உருகத்தக்க வகையில் பெரும் தியாகங்கள் அந்த நாட்டு லெனின்கிரேடில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அந்தச் சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு குடிமகனும் - அந்த தேசத்தில் பிறந்த ஒவ்வொரு சிறுவனும்—மானவப் பருவத்திலிருந்தே அத்தகைய தியாக உணர்வுகளை மதிக்கும் வகையில் வளர்ந்து வருகிறார்கள். கோழர் ஆண்டர்போவ் அவர்கள் சமாதான சக வாழ்வுக்காக வாழ்ந்தார் என்றால், அந்த உணர்வு சாதாரண மக்கள் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் எழுகிற உணர்வு. யார் எதைச் சொன்னாலும் அந்த நாட்டு மக்களைப் பார்த்தபோது, எனக்கு ஒன்று நன்றாகத் தெரிந்தது. இந்த நாட்டின் கவிஞன் இந்தியா எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பாடினான். “எல்லோரும் ஓர் நிறம், எல்லோரும் ஓர் நிலை, எல்லோரும் இந்த நாட்டு மன்னர்” என்று பாடினான். இந்த நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் இந்த நாட்டு மன்னர்களாக வாழவேண்டும் என்று விரும்பினான். அப்படிப்பட்ட நிலை இங்கே ஏற்பட வேண்டுமென்று அந்தக் கவிஞன் கனவு கண்டான். அந்தக் கனவை அங்கே இருப்பவர்கள் நனவாகச் செய்து விட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல, தந்தை பெரியார் அவர்கள் விரும்பிய ஜாதி சமய பேதங்களற்ற சமுதாயத்தை அங்கே அவர்கள் கண்டிருக்கிறார்கள். அவர் மிகவும் கண்டித்த அந்த ஜாதி சமயக் கொடுமைகளை அங்கே இல்லாமல் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே பணக்காரர்கள் இல்லை. காரணம் அங்கே கையேந்துகிறவர்கள் இல்லை. அங்கே கேவலமான கூலம் பசுதிகள் இல்லை. இதையெல்லாம் பார்த்தபோது, என்னையும் அறியாமல் இப்படி ஒரு சமுதாய அமைப்பு ஏற்பட எப்படிப்பட்ட தியாகங்கள் தேவைப் படுகின்றன என்பது தெளிவாகியது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இப்படிப்பட்ட சமுதாயம் அமைய வேண்டும் என்ற உணர்வுதான் ஏற்பட்டது. அப்படிப் பட்ட உணர்வு எனக்கு அங்கே சென்ற போது ஏற்பட்டது. அப்படிப்பட்ட நாட்டின் தலைசிறந்த தலைவரான கோழர் ஆண்டர்போவ் அவர்கள் இன்றைக்கு நம்மிடையே இல்லை. நம்மோடு தலைசிறந்த நட்புநாடான அந்த நாட்டுக்கு நாம் அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1984 பிப்ரவரி 14]

அந்தத் தலைவர்கள் காலகாலமாக வளர்த்துவிட்ட கொள்கையை, தலைசிறந்த முறையில் அணுகுவதற்குக் காரணம் அங்கே தலைமைக்குத் தலைமை கொள்கை மாற்றமில்லை, கொள்கைக்காகத் தலைமையே தவிர தலைமைக்காகக் கொள்கை இல்லை என்ற உயர்ந்த கொள்கையைக் கடைப் பிடித்துக் கொண்டு மக்கள் சமாதான சகவாழ்வில் கொண்டு செல்லும் தன்மையைப் பார்த்து வந்தேன்.

இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கே ஆணுக்குப் பெண் சரி நிகர்ச் சமானமாக வாழ்கிற, பாரதி அந்தப் பாங்கினை, காண முடிந்தது. அத்தகைய ஒரு சீரிய நாட்டின் தலைவன் மறைவின் காரணமாக அவைகளையெல்லாம் மீண்டும் ஒரு முறை எண்ணிப் பார்ப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. அந்தத் தலைவனுடைய ஆத்மா சாந்தி அடைய வேண்டும் என்று இறை நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆனால் என்னைப் போலுத்த வரையில், அந்த மாபெரும் நாட்டின் தலைவன் மறைவுக்காக என்னுடைய இரங்கலையும், நான் சார்ந்திருக்கிற ஆசிரியர் சமுதாயத்தின் சார்பிலும் இரங்கலையும் பரிவுணர்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

(நண்பகல் 12—00)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, அவை முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும், அவர் பேசிய ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும், அவையினுடைய உறுப்பினர்கள் தெரிவித்துள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் உள்ள உணர்ச்சியோடு இதயபூர்வமாக அவைத் தலைவர் என்ற முறையிலே நானும் கலந்து கொண்டு மறைந்த சோவியத் நாட்டின் மாபெரும் தலைவர், உலக சமாதான இயக்கத்தின் காவலர், உலக சோஷலிச இயக்கத்தின் வழிகாட்டி, இந்தியாவின் மாபெரும் தோழர் திரு. யூரி ஆண்ட்ரபோவ் அவர்களுடைய மறைவுக்கு வருந்துவதோடு அவருக்கு இதயபூர்வமான அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தியாவிற்கும் சோவியத் நாட்டிற்கும் உள்ள நட்பு—பல நாடுகளோடு இந்த நட்பு இருந்தாலும்—அவற்றை யாரும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. ஆனால் சோவியத் நாட்டோடு இந்தியாவிற்கு உள்ள நட்பு உறுதியானது. இந்த 36 ஆண்டுக் காலத்திலே உலக நாடுகள் ஒன்றோடொன்று நட்பு கொண்டிருந்ததை நாம் பார்த்து வந்திருக்கிறோம். இந்தியாவோடு கொண்ட

1984 பிப்ரவரி 14] [மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்]

நட்பு பகையாக மாறியது, நட்பு நாடு பகை நாடாக மாறியது. ஆனால் சோவியத் நாட்டோடு இந்தியாவிற்கு உள்ள நட்பு இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்ற நாள் முதற்கொண்டு இந்த நாள் வரை வளர்பிறையாக வளர்ந்து, எந்தச் சிக்கலுமின்றி எந்தக் காலத்திலும் அழிந்ததில்லை என்பதை நினைக்கிறபோது, அவருடைய இழப்பினால், அவை முன்னவர் அவர்கள் சொன்னது போல, நம்முடைய குடும்பத்தில் ஒருவரை இழந்தது போன்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது.

சீன பெருநாட்டிற்கும் இந்திய நாட்டிற்கும் எல்லைச் சிக்கல் காரணமாக போர் மூண்டபோது, சோவியத் ரஷ்யா இந்தியாவோடு கொண்ட நட்பு நலியவில்லை என்றால், அதைவிட ஒரு சோதனைக் காலத்தை இந்தியாவோடு சோவியத் நாடு கொண்டிருந்த நட்பிற்கு உவமை காட்ட முடியாது.

இந்தியாவோடு மட்டுமல்லாமல், நாம் வாழ்கிற நாடான தமிழ்நாட்டோடு சோவியத் நாட்டுக்குள்ள நட்பு வேறு பிற மாநிலத்திற்கு எளிதில் கிடைக்க முடியாத சிறப்பு என்பதை நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். இந்த நாடு விடுதலைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருந்த காலத்திலே, காங்கிரஸ் மகாசபையின் தலைவராக இருந்த திரு மயிலை சீனிவாச ஐயங்கார் சோவியத் நாட்டிற்குச் சென்று அந்த நாட்டைப் பார்க்குவிட்டு வந்தார்கள். காங்கிரஸ் மகாசபையின் தலைவராக இருந்து முகலில் சோவியத் நாடு சென்றவர் திரு சீனிவாச ஐயங்கார்தான் என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

பெரியார் க.வெ.ரா. அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்த காலத்திலே, சமூதாயப் புரட்சி இயக்கமாக நடத்திக் கொண்டிருந்த காலத்திலே, சோவியத் ரஷ்யாவிற்குச் சென்று வந்தார். அவர் அங்கிருந்து திரும்பிய பிறகு தம்முடைய சமூதாயப் புரட்சி இயக்கத்தைப் பொருளாதாரப் புரட்சி இயக்கமாக மாற்றிவிட வேண்டுமென்று எண்ணுகிற அளவிற்கு சுயமரியாதை இயக்கத்திலே புரட்சிகரமான மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தார். மாண்புமிகு எகிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல, அப்போது இந்த ஐஸ்டில் கட்சி அவரைச் சிறை வைக்க கிட்டமீடும். அளவிற்கு சோவியத் யூனியன் அகர்ஷண உணர்ச்சியால் தீவிரம் காட்டினார் என்று நினைக்கிறபோது, எந்த அளவிற்கு தமிழ்நாட்டிற்கும் அதோடு தொடர்பு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

26 சோவியத் ஒன்றியக் குடியரசுத் தலைவர் திரு. யூரி விளாடிமீரோவிச்
ஆண்ட்ரபோவ் அவர்களின் மறைவு குறித்து

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்] [1984 பிப்ரவரி 14]

இதற்கெல்லாம் முன்பு 1917-ல் சோவியத் ரஷ்யா பூத்தபோது, அதை வரவேற்று அங்கீகரிக்க நமக்கு ஒரு ஆட்சி இல்லையே, அதை எற்றுக் கொள்கிறோம் என்று கெசட் வெளியிட நமக்கு ஒரு அரசு இல்லையே என்ற அந்த நாளில் மகாகவி இந்தியாவின் ஏகப்பிரதிநிதியாக நின்று சோவியத் ஆட்சி எந்தத் திங்களில் பூத்ததோ, அதே திங்களில் “புதிய ரஷ்யா” என்ற தலைப்பில் பாடியிருக்கிறார். அந்தப் பாடலில் வரிக்கு வரி வார்த்தைக்கு வரி, சொல்லுக்கு சொல், செய்யுளுக்கு செய்யுள், வரவேற்று “இது புது உலகத்தின் தொடக்கம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

சோவியத் நாடு என்பதைப் புது உலகம் என்று திர்க்கதரிசனமாகச் சொல்லி, அதை வரவேற்று மகாகவி இந்தியாவிற்கும், சோவியத் நாட்டிற்கும் நட்பு ஏற்பட முதலில் இருந்தவர். அது தனி மனிதனுடைய கவிதை அல்ல. விடுதலைப் பாசறை சார்பாக அவர் விடுத்த பிரகடனமாகப் பார்க்கிறோம்.

திரு இராஜாஜி அவர்கள் பொதுவுடைமையாளர் அல்ல. சோவியத் ரஷ்யாவுடன் தொடர்பு கொண்டார் என்று சொல்ல முடியாது. “அணுகுண்டை கடலில் எறிய வேண்டும்” என்று சொல்லுவதற்கு அவர் அமெரிக்கா சென்றபோது நான் அவரிடம் பேசினேன். அவர் ரஷ்யாவிற்கும் செல்ல வேண்டும் என்று நான் சொன்னபோது “எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை, அமெரிக்கா அணுகுண்டைப் போட்டுவிட்டால், ரஷ்யாவும் விட்டு விடும். அந்த நம்பிக்கையில் நான் இருக்கிறேன். ஆகவேதான் அமெரிக்காவிற்கு நான் போகிறேன்” என்று அவர் திரும்பச் சொன்னார். அணுகுண்டு ஒழிய வேண்டுமானால், அதை எங்கு தொடங்க வேண்டும் என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர் அவர். சோவியத் ரஷ்யாவினுடைய உலக சமாதான இயக்கத்திலே, அணுகுண்டு ஒழிப்பு இயக்கத்திலே திரு. இராஜாஜி அவர்களுக்குள்ள நம்பிக்கையை உறுதியாக நாம் பார்த்தோம்.

திரு ஆண்ட்ரபோவ் அவர்கள் ஒரு தொழிலாளி குடும்பத்திலே பிறந்து அந்த தேசத்தின் ஜனாதிபதியாக வந்தார் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த நாட்டிலே பொது மொழி நாட்டு மொழி. மாநிலந்தோறும் மாநில மொழியே ஆட்சி மொழி. அந்த மொழியே எங்கும் எகிலும் நாட்டு மொழியாக தலை தாக்கி நிற்கின்ற காரணத்தாலே, தொழிலாளியின் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் அதிபர் அவதற்கு தடையேதும் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. பலர் அப்படி வந்திருக்கிறார்கள். அந்த வரிசையில் திரு. ஆண்ட்ரோபோவ் அவர்களும் ஒருவராக இருந்தார் என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

சோவியத் ஒன்றியக் குடியரசுத் தலைவர் திரு. யூரி விளாடிமிரோவிச் 27
ஆண்ட்ரபோவ் அவர்களின் மறைவு குறித்து

1984 பிப்ரவரி 14] [மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்]

இந்தியாவிற்கும் சோவியத்துக்கும் வெறும் அரசியல் ரீதியாக மட்டுமல்லாமல், இரண்டு நாடுகளுக்கும் உள்ள பாதுகாப்புத் துறையிலும் நட்பு இருப்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். கூட்டுசேரா நாடுகள் அணியிலும் இந்தியா இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் காமன்வெல்த் நாடுகள் அணியிலும் இந்தியா இருக்கிறது. கூட்டுசேரா அணியில் இருப்பதற்கு சோவியத் ருஷ்யா நம்மை ஐயுற்றதில்லை. அதே மாதிரி காமன்வெல்த் நாடுகள் அணியில் இந்தியா அங்கம் வகிப்பதையும் ஐயுற்றதில்லை. அதற்கு காரணம் நம்முடைய கொள்கையில் அதற்குள்ள நம்பிக்கை, மக்கள் அடிப்படையில் நாம் ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்ற உறுதிப்பாடு, நாட்டினிடையே நட்பு என்றால், ஆட்சிகளிடையே நட்பு என்பதுதான் உலகத்திலே வழக்கம். இந்திய-சோவியத் நாடுகளுடைய நட்பு அரசினுடைய நட்பாக மட்டுமல்லாமல் இரண்டு சமுதாயத்தினுடைய நட்பாக இருப்பதால், நபர் மாறினாலும் நட்பு மாறுவதில்லை. இங்கே ஆளும் கட்சி மாறினாலும், நட்பை மாற்ற முடியவில்லை என்பதை சோதனை காலத்திலேயே கண்டுவிட்டோம். மாபெரும் நட்பிற்குக் காரணமாக இருந்த மாபெரும் தேசத்தின் உலகப் பெருந்தலைவர் திரு. ஆண்ட்ரபோவ் அவர்கள் மறைந்ததற்கு உங்களோடு சேர்ந்து நானும் என்னுடைய அஞ்சலியையும், ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. ஆண்ட்ரபோவ் அவர்கள் மறைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(அவ்வாறே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அனைவரும் எழுந்து நின்றனர்.)

இரங்கல் தீர்மானம் ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மறைந்த பெரியவருக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் அவையின் நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் ஒத்தி வைக்கப் பட்டு, அவை மீண்டும் நாளை 15-2-1984 புதன்கிழமையன்று காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-05)